

indtil Kirken og Menigheden har udtalt Ønske derom. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører: Hvad mener den ærede Ordfører med „Kirken og Menigheden“? Er det to forskellige Institutioner, eller er det blot et Dobbeltudtryk for det samme? Og i saa Tilfælde: Hvad mener det ærede Medlem med „Kirken“. Og hvad mener det ærede Medlem med sin Frygt for, at der skulde opstaa en stor Kirkestrid, hvis man her vedtog dette Lovforslag? Det ærede Medlem vil vide, at Sjællands Biskop har udtalt, at der ikke var principielle Indvendinger overfor at ansætte Kvinder som Præster, og det teologiske Fakultet har udtalt, at der hverken fra et almindeligt kristeligt eller fra et særligt luthersk Standpunkt var Indvendinger at gøre. Det tyder jo ikke paa, at der er Fare for nogen stor Kirkestrid, hvis man skulde vedtage dette Lovforslag. Men selv om saa var, at der var en Del Mennesker, som ud fra det hedenske Syn paa Kvinderne som staaende, religiøst set, under Mændene modsatte sig dette, tror jeg ikke, man skulde tage Hensyn dertil, men netop ud fra det kristelige Lighedsprincip føre denne Sag igennem.

Jeg vil meget anbefale, at man stemmer imod det af Flertallet stillede Ændringsforslag og her aabner Adgang for Kvinderne til at blive Præster.

Den ærede Ordfører sagde, at det var uheldigt, at dette kom som en rent borgerlig Sag, et rent borgerligt Lovforslag, ført frem af Statsministeren. Det kan aldrig komme paa nogen anden Vis end som et rent borgerligt Lovforslag, ført frem af Statsministeren. Det er Rigsdagen, som skal afgøre, hvorvidt der skal aabnes Adgang for Kvinder, og saa bliver det de forskellige Menigheders Sag at afgøre, om de ønsker en Kvinde ansat som Præst eller ikke. Det er rigtigt, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) udtalte, at der ikke vil blive ansat nogen Kvinde som Præst, uden at der fra Menighedens Side fremsættes et Ønske derom. Nu ved jeg, at den ærede Ordfører vil anføre, at der er 200 Embeder, hvortil Menighedsraadet ikke har Indstillingsret. Jeg skal dog minde om, at ved Behandlingen af et lille Lovforslag, som gik ud paa en Ændring i Menighedsraadsloven, tilbød jeg af Hensyn til denne Indvending at gaa med til, at disse 200 Embeder ogsaa blev besat efter Indstilling fra Menighedsraadene, saa var der jo ingen Fare for, at der skulde komme en kvindelig Præst et Sted, hvor et Flertal i Menig-

hedsraadene ikke ønskede det. Jeg tør forsikre for, at noget saadant kunde ikke tænkes, idet der tages afgørende Hensyn til de Ønsker, der fremsættes fra Menighedernes Side. Det, det drejer sig om her, er altsaa kun, at Statsmagten, Rigsdagen og Regeringen, aabner Adgang, og saa faar det blive Menighedernes Sag, om de ønsker kvindelige Præster eller ikke.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, det er rigtig i Overensstemmelse med Virkeligheden, naar det ærede Medlem mener, at langt det store Flertal her i Landet er venligt stemt med Hensyn til at faa kvindelige Præster i Øjeblikket. Jeg kommer her samtidig til at berøre noget af det, som den højtærede Kirkeminister kom ind paa, idet han fandt det urimeligt at antage, at der ikke i Kirke og Menighed skulde være Stemning for at stille dette Krav. Jeg skal straks svare den højtærede Minister med Hensyn til, hvad jeg mener med Udtrykket: Kirke og Menighed. Jeg tror, den højtærede Minister godt ved, hvad jeg tænker paa, naar jeg under eet siger: Kirkefolket. Jeg kan ogsaa sige Menighedsraadene. Jeg mener altsaa den Del indenfor det danske Folk, som har kirkelig Forstaaelse og Følelse og Interesse. Naar man har fulgt denne Sag lige fra dens Fremkomst den 14. Januar i Folketinget og har fulgt den i Bladene, navnlig i kirkelige Blade, har man set en absolut udpræget Uvillie med Hensyn til at faa denne Sag gennemført paa denne Maade. Det, jeg har villet betone gennem Betynkningen, er netop, at det er Maaden, hvorpaa hele denne Sag fremkommer, som i høj Grad har stødt store Dele indenfor vort Kirkefolk. Den højtærede Minister kan ikke være uvidende om, at der har været Andragender og Møder om denne Sag, og at der er skrevet utallige Artikler i Bladene for at vise, at Kirken i høj Grad føler sig krænket, og med Kirken mener jeg altsaa den levende Menighed og dem, som er dens Talsmænd. De føler sig krænkede over, at dette Lovforslag, som altsaa vil gennemføre en stor Reform indenfor Kirken, forelægges Rigsdagen uden i mindste Maade at være forberedt, uden at være modnet gennem Drøftelse og Overvejelse og uden at være et levende Udtryk netop for Menighedernes og Menighedsraadenes Syn. Jeg tror dog, det er rigtigt, naar jeg vil paastaa, at saaledes forholder Sagen sig.